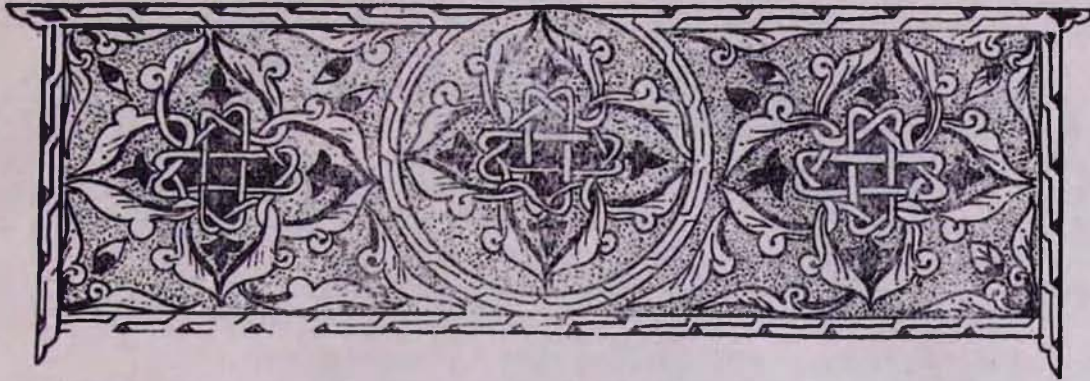

Տ. Տ. ՎԱԶԳԵՆ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԽՈՍՔԸ ԵՐԵՎԱՆԻ
ՀԵՌՈՒՍՏԱՑՈՒՅՑԻՑ

(9 դեկտեմբեր 1988 թ.)

Սգակիր ժողովուրդ,

Ծանր սգի մեջ է համայն հայ ազգը ի Հայաստան և ի սփյուռս աշխարհի:

Ծանր սգի մեջ է մեր Սուրբ Եկեղեցին և Միաձնաէջ Տաճարը Ամենայն Հայոց:

Դեկտեմբերի 7-ի ահավոր երկրաշարժը քարուքանդ է արել մեծ մասամբ՝ Լենինական, Կիրովական, Ստեփանավան մեր հայրենի շեն քաղաքները և ամբողջապես կործանել Սպիտակ քաղաքն ու մոտակա գյուղերը:

Ողբում ենք բազում տասնյակ հազար մեռյալների, նույնքան վիրավորների ու ավելի քան հարյուր հազար անօթևան ժողովրդի համար:

Աշխարհը պատմության ընթացքում քիչ անգամներ է արձանագրել նման արհավիրքներ:

Մի ժողովրդի, որ ապրել էր զուլումը 1915-ի ցեղասպանության, մի ժողովրդի, որ այս տարեսկզբից վերստին կանգնել էր դաժան ճակատագրի առաջ արցախյան տառապանքով ու սումգայիթյան ողբերգությամբ, մի ժողովրդի, որ վերջին շաբաթներին տասնյակ հազարավոր աղետյալ զաղթականների ընդունել էր իր ծոցում, պիտի խնայվեր նոր արհավիրք, նոր կոտորած, նոր տառապանք:

Սաղմոսերգուի նման աղաղակում ենք. «Տեր Աստված, մինչև ե՛րբ պիտի մոռանաս մեզ, մինչև ե՛րբ քո երեսը պիտի դարձնես մեզանից: Աստված մեր, նայի՛ր մեզ և լսի՛ր մեզ»:

Եվ այս ամենը, ով Տեր, մեր ո՛ր մեղքի համար:

Բայց գուցե բոլոր մեր տառապանքների և ողբերգությունների մեջ մի զաղտնի խորհուրդ կա թաքնված, փրկության մի անհայտ արահետ: Թող լինի՝ կամք Տյառն:

Այս կիրակի օր, Մայր տաճարում, Մենք պիտի կատարենք հանդիսավոր հոգեհանգստյան արարողություն և պիտի աղոթենք բազմահազար զոհյալների հոգիների համար:

Հարազատներ Մեր,

Աղոթքից ու ողբից հետո, մեր դեմքերը դարձնենք դեպի մեր տաճարապահար ժողովուրդը և դեպի մեր կործանված քաղաքները, այո, վշտաբեկ սրտով, սակայն ո՛չ հուսահատ և ո՛չ պարտված: Լույս հավատքով, անխորտակ ոգով, հուժկու բազուկներով, քաջությամբ դիմավորենք մեր ճակատագիրը, արիաբար տոկանք ամեն փորձությանց ու մի անգամ ևս հաղթությամբ պսակենք լույս մշուռոնով օծյալ ճակատը մեր ազգի:

Այսպիսի պահերին է, որ ժողովուրդները կարող են ցույց տալ իրենց առաքինի նկարագիրը, իրենց զոհաբերության ուժը, իրենց իրավ հայրենասիրությունը:

Այս պահին Մենք մխիթարված ենք ու երախտապարտ, որ սովետական կենտրոնական կառավարությունը իր ամեն միջոցներով և մեր եղբայր ազգությունները բոլորը, հոգատար սրտով մեր Հանրապետության կողքին են կանգնած ու օգնության են հասնում մեր տառապյալ ազգին:

Մենք հրավեր ենք կարդում ձեզ բոլորիդ մնալ անշարժ ձեր ինքնավստահության ու լավատեսության ժայռի վրա, ամեն մեկդ պատրաստ ձեր զոհողության բաժինը բերելու ձեր աղետյալ քույրերին ու եղբայրներին:

Մենք մույն հրավերը, մույն կոչը ուղղել ենք այս օրերին մահ սփյուռքի հայ եկեղեցիներին ու ժողովրդին, մույն ոգեշնչումով, մույն սպասումներով: Վկայում ենք, թե արտասահմանի մեր ազգակիցները արդեն գործի են անցել, իրենց եղբայրական օգնության ձեռքը երկարելու տուժածներին ու քանդված քաղաքներին, այն անսասան հավատքով, որ ինչպես մեր անցյալում հաճախ, մահ այս անգամ «ձախորդ օրերը կու գան ու կերթան»:

Ծուռով կբուժվեն մեր ժողովրդի վերքերը, և մոտ ապագային մեր կործանված քաղաքները կվերակառուցվեն ու դեպի երկինք կխոյանան առավել շքեղ, առավել լուսադեմ:

Նորից կհնչեն այնտեղ հայ երգն ու խոսքը, մորից կզնգան մուրճի հարվածները հայ բանվորների, մորից կծնվեն երեխաները մեր հազարհազարով:

Լացի ու սգի այս ծանր ժամին, սիրտ առեք, հայեր, հոգով եռացեք, միմյանց մխիթարեցեք սիրով միաբան, մոր լուսաբացի արդար տեսիլքով, ձեր հայացքը հառած մեր գոյատևման ու հավերժության գերագույն խորհուրդ լեռանց լեռ Արարատին:

«Ողջ լերուք զօրացեալ Սուրբ Հոգւով և յաւէտ օրհնեալ ի Տեառնէ և ի Մէնջ». Ամեն:

